

Jerzy Bakanacz

"Skrzydła poezji polskiej i współczesny antywiersz", Maria Dłuska, "Zeszyty Naukowe UJ". Prace Językoznawcze z.54, Kraków 1977 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 22/2 (72), 214

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ DŁUSKA Maria: Skrzydła poezji polskiej i współczesny antywiersz. "Zeszyty Naukowe UJ". Prace Językoznawcze z. 54. Kraków 1977 s. 122-152.

Autorka rozumie polską poezję współczesną jako "antywiersz", a więc przeciwieństwo tradycyjnie ustalonych norm wersyfikacyjnych (Rej, Kochanowski, Mickiewicz). Określenie zasad kształtowania wersów i norm wersotwórczych, a właściwie ich antynorm, prowadzi do tezy o odosobnieniu sytuacyjnym wiersza współczesnego. Zdaniem autorki, poeta współczesny tworzy, by zaszokować odbiorcę, tworzy "wiersz-krzyk".

BP/72/32

J. B.

/II/ ELKAN Jolanta: Janusz Korczak - inaczej. "Miesięcznik Literacki" 1978 nr 11 s. 46-50.

Na podstawie biografii i powieści ("Król Maciuś I") próbuje autorka zrekonstruować filozofię-religię wyznawaną przez Korczaka. Owa "nostalgiczno-euforyczna" religia, utożsamiająca dziecko i Naturę, dziecko i Boga, wyznaczająca ostrą granicę dziecięcości - dorosłości, stanowi, zdaniem autorki, szansę zrozumienia tej trudnej postaci, jest kluczem pozwalającym dostrzec poza legendą konsekwentne i umotywowane działanie człowieka.

BP/72/33

J. Ł.